

Directiva nr. 160 din 08/12/1975

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 31 din 05/02/1976

Intrare în vigoare: 05/02/1976

privind calitatea apei de îmbăiere (76/160/CEE)

DIRECTIVA CONSILIULUI din 8 decembrie 1975 privind calitatea apei de îmbăiere (76/160/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,
având în vedere propunerea Comisiei,
având în vedere avizul Parlamentului European⁽¹⁾,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁽²⁾,
întrucât, pentru a se proteja mediul și sănătatea publică, trebuie redusă poluarea apei de îmbăiere în vederea protejării acesteia împotriva degradării;
întrucât supravegherea calității apei de îmbăiere este necesară pentru a se putea realiza, în cadrul funcționării pieței comune, obiectivele Comunității în materie de îmbunătățire a calității vieții, de dezvoltare armonioasă a activităților economice pe teritoriul Comunității, precum și cele referitoare la o extindere continuă și echilibrată;
întrucât există în statele membre o serie de legi, reglementări sau dispoziții administrative aplicabile acestui domeniu, care afectează direct funcționarea pieței comune; întrucât, cu toate acestea, nu au fost prevăzute în Tratat toate competențele necesare acționării în acest sens;
întrucât programul de acțiune al Comunităților Europene privind mediul⁽³⁾ prevede că obiectivele de calitate trebuie elaborate în comun, stabilind diferitele norme pe care trebuie să le îndeplinească un anumit mediu, între altele, definirea parametrilor valorici pentru apă, inclusiv pentru apa de îmbăiere;
întrucât, pentru a se putea atinge aceste obiective de calitate, statele membre trebuie să stabilească valorile limită corespunzătoare anumitor parametri; întrucât apa de îmbăiere trebuie să se conformeze acestor valori în termen de zece ani de la notificarea prezentei directive;
întrucât trebuie să se prevadă că, în anumite condiții, apa de îmbăiere poate fi considerată conformă cu parametrii valorici relevanți chiar dacă un anumit procentaj din probele prelevate pe durata sezonului de îmbăiere nu se înscriu în limitele specificate în anexă;
întrucât, pentru a dobândi un anumit grad de flexibilitate în aplicarea prezentei directive, statele membre trebuie împuternicite să ofere derogări; întrucât, totuși, aceste derogări nu trebuie să ignore normele esențiale de protecție a sănătății publice;
întrucât progresul tehnic solicită o adaptare rapidă a specificațiilor tehnice enunțate în anexă; întrucât, pentru a facilita introducerea metodelor necesare acestui scop, trebuie stabilită o procedură care să instituie o colaborare strânsă între statele membre și Comisie în cadrul unui Comitet de adaptare la progresul tehnic;
întrucât se constată o creștere a interesului opiniei publice față de problemele de mediu și de îmbunătățire a calității acestuia; întrucât, prin urmare, publicul trebuie să primească informații obiective referitoare la calitatea apei de îmbăiere,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Prezenta directivă se referă la calitatea apei de îmbăiere, cu excepția apei destinate scopurilor terapeutice și a apei utilizate în bazinele de înot.
2. În sensul prezentei directive:
  - (a) "apă de îmbăiere" reprezintă apele dulci curgătoare sau stătătoare sau părți ale acestora și apa de mare, în care:
    - îmbăierea este autorizată în mod explicit de autoritățile competente ale fiecărui stat membru sau
    - îmbăierea nu este interzisă și este practică în mod tradițional de un mare număr de persoane;
  - (b) "zonă de îmbăiere" reprezintă orice loc în care se găsește apă de îmbăiere;
  - (c) "sezon de îmbăiere" reprezintă perioada în care se așteaptă o mare afluență de amatori de îmbăiere, în funcție de obiceiurile locale și de orice reguli locale care ar putea exista cu referire la îmbăiere sau la condițiile meteorologice.

Articolul 2

Parametrii fizici, chimici și microbiologici aplicabili apei de îmbăiere sunt indicați în anexa care constituie parte integrantă a prezentei directive.

Articolul 3

1. Pentru toate zonele de îmbăiere sau pentru fiecare zonă de îmbăiere în parte, statele membre stabilesc valorile aplicabile apei de îmbăiere pentru parametrii indicați în anexă.
Statele membre pot decide să nu stabilească valori în temeiul primului paragraf în cazul acelor parametri pentru care nu se indică nici o valoare în anexă, până când respectivele valori nu sunt determinate.
2. Valorile stabilite în temeiul alin. (1) nu pot fi mai puțin stricte decât cele incluse în coloana I din anexă.
3. Dacă există valori în coloana G din anexă, chiar dacă nu există o valoare corespundătoare în coloana I din respectiva anexă, statele membre se angajează să le respecte ca linii directoare, sub rezerva art. 7.

Articolul 4

1. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că în termen de zece ani de la notificarea prezentei directive, calitatea apei de îmbăiere se conformează limitelor valorice stabilite în temeiul art. 3.
2. Statele membre se asigură că în zonele de îmbăiere cu dotări speciale pentru îmbăiere care urmează să fie deschise de autoritățile competente ale statelor membre după notificarea prezentei directive, "valorile I" stabilite în anexă sunt respectate chiar din momentul deschiderii. Totuși, pentru zonele de îmbăiere deschise în primii doi ani de după notificarea prezentei directive, respectivele valori nu trebuie respectate decât începând cu finele respectivei perioade.
3. În cazuri excepționale, statele membre pot oferi derogări de la limita de timp de zece ani stabilită la alin. (1). Justificarea acestor derogări, formulată pe baza planurilor de gestionare a apelor pentru regiunea respectivă, trebuie comunicată Comisiei cât mai curând posibil și în termen de cel mult șase ani de la notificarea prezentei directive. Comisia analizează în detaliu aceste justificări și, dacă este necesar, înaintează Consiliului propuneri adecvate referitoare la acestea.
4. În ceea ce privește apa de mare din vecinătatea frontierelor sau cea transfrontalieră care afectează calitatea apei de îmbăiere dintr-un alt stat membru, consecințele pe care zonele de îmbăiere astfel afectate le pot avea asupra obiectivelor de calitate comune sunt determinate în colaborare de respectivele state membre riverane.
Comisia poate participa la aceste discuții.

Articolul 5

1. În sensul art. 4, se consideră că apa de îmbăiere este conformă parametrilor relevanți: dacă probe din această apă, prelevate în același punct de prelevare la intervalele specificate în anexă indică faptul că respectiva apă este conformă cu parametrii valorici pentru respectivul nivel calitativ, în cazul a:
  - 95% din probele pentru parametrii corespunzători celor specificați în coloana I din anexă,
  - 90% din probele în celelalte cazuri, cu excepția parametrilor "total bacterii coliforme" și "bacterii coliforme fecale", în cazul cărora procentul poate fi de 80% și dacă, în cazul celor 5, 10 sau 20% din probele care nu sunt conforme:
    - apa nu deviază de la parametrii valorici menționați anterior cu mai mult de 50%, cu excepția celor referitori la pH, la oxigen dizolvat și a parametrilor microbiologici;
    - probele de apă prelevate consecutiv la intervale de timp adecvate din punct de vedere statistic nu deviază de la parametrii valorici relevanți.
2. Abaterile de la valorile menționate la art. 3 nu se iau în considerare în calculul procentelor menționate la alin. (1), atunci când acestea sunt rezultatul inundațiilor, dezastrelor naturale sau al unor situații meteorologice neobișnuite.

Articolul 6

1. Autoritățile competente ale statelor membre întreprind operațiunile de prelevare de probe, respectând frecvența minimă specificată în anexă.
2. Probele sunt prelevate în locurile cu cel mai mare număr zilnic de amatori de îmbăiere. Este de preferat ca probele să fie prelevate la o adâncime de 30 cm sub suprafața apei, cu excepția probelor pentru uleiuri minerale, care se prelevează la suprafață. Prelevarea de probe începe cu două săptămâni înainte de deschiderea sezonului de îmbăiere.
3. Investigarea locală a condițiilor din aval în cazul apei dulci curgătoare și a condițiilor ambientale în cazul apei dulci stătătoare sau al celei de mare trebuie să fie temeinică și repetată periodic, pentru a se obține date geografice și topografice și pentru a se determina volumul și natura tuturor evacuărilor poluante sau potențial poluante, precum și efectele acestora în funcție de distanța ce le separă de zonele de îmbăiere.
4. Dacă inspecția efectuată de autoritățile competente sau prelevarea de probe indică prezența sau posibilitatea unei evacuări de substanțe care ar putea reduce calitatea apei de îmbăiere, atunci se impune o nouă prelevare de probe. Această prelevare de probe suplimentară are loc și dacă există alte motive de a se suspecta o deteriorare a calității apei.
5. Metodele de analiză de referință pentru parametrii respectivi sunt enumerate în anexă. Laboratoarele care folosesc alte metode trebuie să se asigure că rezultatele obținute sunt echivalente sau comparabile cu cele din anexă.

Articolul 7

1. Punerea în aplicare a măsurilor întreprinse în temeiul prezentei directive nu trebuie să ducă în nici un caz, direct sau indirect, la o scădere a calității actuale a apei de îmbăiere.

2. În orice moment, statele membre pot stabili valori mai stricte pentru apa de suprafață decât cele stabilite prin prezenta directivă.

Articolul 8

Se permit derogări de la prezenta directivă:

(a) în cazul anumitor parametri marcați cu (0) în anexă, din cauza condițiilor geografice sau meteorologice aparte;
(b) dacă apa de îmbăiere suferă un proces de îmbogățire naturală în anumite substanțe, ajungând astfel să devieze de la valorile specificate în anexă;

Prin îmbogățire naturală se înțelege procesul prin care, fără intervenția omului, o anumită apă primește din sol unele substanțe conținute de acesta.

Excepțiile menționate în prezentul articol nu trebuie în nici un caz să ignore normele de protecție a sănătății publice.

Dacă un stat membru aplică o derogare de la dispozițiile prezentei directive, acesta informează imediat Comisia în această privință, prezentându-și motivele și o estimare a perioadei de derogare.

Articolul 9

Modificările necesare pentru adaptarea prezentei directive la cerințele progresului tehnic se referă la:

- metodele de analiză
- valorile parametrilor G și I din anexă.

Acestea sunt adoptate în conformitate cu procedura stabilită la art. 11.

Articolul 10

1. Se instituie un Comitet de adaptare la progresul tehnic (denumit în continuare "comitetul"). Comitetul este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și este prezidat de un reprezentant al Comisiei.

2. Comitetul stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 11

1. Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul articol, comitetul este sesizat de președinte, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

2. Reprezentantul Comisiei înaintează un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența problemei în cauză. Comitetul hotărăște cu o majoritate de 41 de voturi, voturile statelor membre respectând ponderea stabilită la art. 148 alin. (2) din Tratat. Președintele nu participă la vot.

3. (a) Comisia adoptă măsurile preconizate dacă acestea corespund avizului Comitetului.

(b) Dacă măsurile luate în discuție nu corespund avizului comitetului, sau în absența avizului, Comisia înaintează Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(c) Dacă, în termen de trei luni de la data înaintării la Consiliu, acesta nu se pronunță, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

Articolul 12

1. Statele membre adoptă legile, reglementările și dispozițiile administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de doi ani de la notificarea acesteia. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

La patru ani de la notificarea prezentei directive și apoi la intervale regulate, statele membre trimit Comisiei rapoarte detaliate privind apa de îmbăiere și principalele caracteristici ale acesteia.

Cu acordul respectivelor state membre, Comisia poate publica informațiile astfel obținute.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 decembrie 1975.

- 1) JO C 128, 09.06.1975, p. 13.
2) JO C 286, 15.12.1975, p. 5.
3) JO C 112, 20.12.1973, p. 3.

ANEXĂ

CERINȚE CALITATIVE PENTRU APA DE ÎMBĂIERE

Parametri	G	I	Frecvență		Metodă de analiză
			minimă de		
și inspecție			prelevare		
1 Microbiologici:					
multe eprubete.	500	10.000	La două		Fermentație în mai
pozitive pe mediu			săptămâni		Subcultivare a celor
după NCMP			(1)		de confirmare. Numărare
probabil) sau					(numărul cel mai
2 Bacterii coliforme fecale (/100 ml)	100	2.000	La două		filtrare prin membrane
și cultivare			săptămâni		pe mediu adecvat de
genul Tergitol			(1)		lactoză agar, endo
agar, soluție					Teepol 0,4%,
subcultivare și					identificare a
coloniilor suspecte.					În cazurile 1 și 2,
temperatura de					incubație variază în
funcție de natura					investigației,
efectuată pentru total					bacterii coliforme,
respectiv pentru					bacterii coliforme
fecale.					
3 Streptococi fecali/100 ml	100	-	(2)		Metoda Litsky. Numărare
după NCMP					(numărul cel mai
probabil) sau					filtrare prin membrane.
Cultivare pe					mediu adecvat.
4 Salmonella/1 litru	-	0	(2)		Concentrare prin
filtrare cu membrane.					Inoculare pe mediu
standard.					Îmbogățire -
subcultivare pe agar					izolant - identificare.

5	Virusi gastrointestinali filtrare, floclatare PFU/10 litri confirmare.		-	0	(2)	Concentrare prin sau centrifugare și
6	Fizico-chimici calibrare la pH 7 și pH		-	6-9 (0)	(2)	Electrometrie cu 9.
7	Colorație fotometrie cu Pt/Co		-	Fără schimbări anormale ale culorii (0)	La două săptămâni (1)	Examen vizual sau standarde pe scala
8	Uleiuri minerale mg/litru olfactiv sau adecvat și reziduurilor uscate.		-	Fără pete vizibile la suprafața apei și fără miros ≤ 0,3	La două săptămâni (1) (2)	Examen vizual și extragere din volum cântărire a
9	Substanțe mg/litru spectrofotometrie de tensioactive (laurilsulfat) albastru de reacționând la albastru de metil		-	Fără spumă persistentă ≤ 0,3	La două săptămâni (1) (2)	Examen vizual sau absorbție moleculară cu metil.
10	Fenoli mg/litru mirosului (indici fenol) C ₄ H ₅ OH sau absorbție metoda AAP).		-	Fără miros specific ≤ 0,005	La două săptămâni (1) (2)	Verificarea absenței specific cauzat de fenol spectrofotometrie de 4-aminoantipirin (4
11	Transparență m	2	1 (0)		La două săptămâni (1)	Discul lui Secchi.
12	Oxigen dizolvat % saturatie O ₂ metoda contor de oxigen).	80-120	-		(2)	Metoda Winkler sau electrometrică (cu

13	Reziduuri gudron și materiale plutitoare de genul lemn, articole plastic, sticle, containere de sticlă, plastic, cauciuc sau orice altă substanță. Resturi sau așchii.	Absente		La două săptămâni (1)	Examen vizual.
14	Amoniac mg/litru NH ₃ absorbție Nessler sau metoda			(3)	Spectrofotometrie de moleculară, metoda albastru de indofenol.
15	Azot Kjeldahl mg/litru N			(3)	Metoda Kjeldahl.
16	Alte substanțe considerate ca adecvate și semne de poluare: cromatografică. Pesticide mg/litru (parathion, HCH, dieldrin)			(2)	Extracție cu solvenți determinare
17	Metale grele, cum ar fi: - arsen mg/litru As - cadmiu Cd eventual - crom VI Cr VI extracție. - plumb Pb - mercur Hg			(2)	┐ Absorbție atomică, └ precedată de ┘
18	Cianuri mg/litru Cn absorbție specific.			(2)	Spectrofotometrie de moleculară cu reactant
19	Azotați și mg/litru NO ₃ absorbție fosfați mg/litru PO ₄ specific.			(2)	Spectrofotometrie de moleculară cu reactant

G = orientativă.

I = obligatorie.

(0) Există dispoziții speciale pentru depășirea limitelor în condiții climaterice sau geografice excepționale.

(1) Dacă o probă prelevată în anii anteriori a dat rezultate mult mai bune decât cele din prezenta anexă și dacă nu au apărut factori noi care să scadă calitatea apei, autoritățile competente pot reduce la jumătate frecvența prelevării de probe.

(2) Concentrațiile urmează a fi verificate de autoritățile competente dacă inspectarea zonei de îmbăiere indică prezența substanței sau o deteriorare a calității apei.

(3) Acești parametri trebuie verificați de autoritățile competente dacă se constată o tendință de eutrofizare a apei.